

Sylabus modułu

Nazwa przedmiotu	Komunikacja i poznanie		
Kierunek	kognitywistyka		
Poziom kształcenia	studia I st. stacjonarne		
Jednostka prowadząca	Instytut Filozofii		
Jednostka dla której przedmiot jest oferowany	Instytut Filozofii		
Typ przedmiotu	Wybieralny – blok język i działanie		
Rok studiów	II, III		
Semestr studiów	III, V		
Forma zajęć i liczba godzin w semestrze	KW: 30		
Wymagania wstępne	<p>Kursy, których wcześniejsze zaliczenie jest sugerowane</p> <ul style="list-style-type: none"> • Teoria informacji • Social cognition • Epistemologia • Problemy reprezentacji 		
Kontynuacje:	<p>Sugerowane kursy jako kontynuacje:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Cognitive linguistics • Language of persuasion • Semiotyka nowych mediów 		
Opis przedmiotu	<p>Celem zajęć jest wprowadzenie do głównych problemów badawczych w naukach o komunikacji na tle zagadnień rozważanych w kognitywistyce. Głównym tematem zajęć będzie przedstawienie dwóch dominujących i konkurujących wzajemnie modeli komunikacji: modelu transmisyjnego i modelu interakcyjnego (czasem zwanego orkiestralnym lub rytualnym) ze wskazaniem historycznych źródeł każdego z nich (Shannon & Weaver, Malinowski, Austin, Grice). Transmisyjny model komunikacji omówiony zostanie na przykładzie badań Leavitte'a i Bavelasa dotyczących wpływu struktury komunikacji w grupie na skuteczność rozwiązywanych przez nią zadań. Podczas zajęć studenci przeprowadzą replikę eksperymentu Leavitte'a. Po zapoznaniu się z modelem transmisyjnym można będzie przyjrzeć się krytycznej dyskusji dotyczącej modeli komunikacji, aby wskazać praktyczne konsekwencje użycia danego modelu. Spór o model komunikacji potraktowany zostanie jako szczególnie przypadek dyskusji toczących się w obrębie kognitywistyki między indywidualistycznymi a kolektywistycznymi ujęciami poznania i komunikacji. W celu eksplikacji modelu interakcyjnego wykorzystana zostanie teoria relewancji D. Sperbera i D. Wilson. Studenci zapoznają się z koncepcją implikatur konwersacyjnych, maksymami konwersacyjnymi (w szczególności z zasadą relewancji) oraz teorią aktów mowy.</p>		
Efekty kształcenia	WIEDZA (max. 5):	metoda weryfikacji	EK kierunkowe
	1 Rozpoznaje i definiuje elementarną terminologię do opisu zjawisk komunikacyjnych (np. intencja komunikacyjna, inferencja, znaczenie, przekaz, sygnał, kanał kom., akt mowy, implikatura)		K_W04, K_W05
	2 Ujmuje umysł jako system poznawczy funkcjonujący dzięki wymianie znaków między uczestnikami komunikacji	Sprawdzian pisemny	K_W10, K_W06

	3 Zna podstawowe nurty badań nad komunikacją		K_W13,
	4 Zna rolę języka jako narzędzia komunikacji i poznania		K_W18, K_W10
	5 Zna rolę języka w kształtowaniu rzeczywistości społecznej i procesów poznawczych		K_W19, K_W10
	UMIEJĘTNOŚCI:		
	1 Potrafi jasno i prosto komunikować wiedzę z zakresu interdyscyplinarnych badań nad komunikacją	Dyskusja dydaktyczna	K_U01, K_U10, K_U13
	2 Potrafi analizować informacje przy wykorzystaniu różnych źródeł i metod		K_U03, K_U04, K_U14
	3 Potrafi formułować hipotezy i proponować metody ich sprawdzania w obszarze nauk społecznych		K_U06
	4 Potrafi przeprowadzić pragmatyczną analizę wypowiedzi językowej		K_U07
	5 Potrafi wyciągać praktyczne konsekwencje z badań empirycznych oraz twierdzeń teoretycznych na temat modelu komunikacji		K_U08,
	KOMPETENCJE SPOŁECZNE:		
	1 Podczas dyskusji stosuje zasadę konstruktywnego krytycyzmu	Dyskusja dydaktyczna	K_K03
	2 Rozumie potrzebę rozpowszechniania informacji o badaniach nad komunikacją		K_K04
	3 Posiada świadomość praktycznej doniosłości rozważanych zagadnień		K_K07
Punkty ECTS	4		
Ogólna forma zaliczenia	Zaliczenie na ocenę		
Język wykładowy	polski		
Koordinator przedmiotu	Marcin Trybulec		
Dodatkowe informacje			